

PREVOD

SPORAZUM

o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med Evropsko unijo in Japonsko

EVROPSKA UNIJA

in

JAPONSKA STA SE –

V ŽELJI, da bi vzpostavili učinkovitejše sodelovanje med državami članicami Evropske unije in Japonsko na področju medsebojne pravne pomoči v kazenskih zadevah,

V ŽELJI, da bo tako sodelovanje prispevalo k zatiranju kaznivih dejanj,

OB POTRDITVI trdne zavezanosti k spoštovanju pravic, načel pravne države in demokracije ter sodne neodvisnosti –

DOGOVORILI:

Člen 1

Cilj in namen

1. Zaprošena država na zaprosilo države prosilke zagotovi medsebojno pravno pomoč (v nadaljnjem besedilu: „pomoč“) pri preiskavah, kazenskih pregonih in drugih postopkih, vključno s sodnimi postopki, v kazenskih zadevah v skladu z določbami tega sporazuma.

2. Ta sporazum se ne uporablja za izročitev, prenos kazenskega postopka in izvrševanje drugih kazni, razen za odvzem iz člena 25.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene tega sporazuma:

- (a) „pogodbenici“ pomeni Evropsko unijo in Japonsko;
- (b) „država članica“ pomeni državo članico Evropske unije;
- (c) „država“ pomeni državo članico ali Japonsko;
- (d) izraz „predmeti“ pomeni dokumente, zapise in drugo dokazno gradivo;
- (e) izraz „premoženje“ pomeni vse vrste materialnega in nematerialnega, premičnega in nepremičnega, opredmetenega in neopredmetenega imetja ter pravnih dokumentov ali listin, ki dokazujejo lastninsko upravičenje do takega premoženja ali lastninski delež v njem;
- (f) izraz „sredstva“ pomeni kakršno koli premoženje, ki se na kakršen koli način v celoti ali delno uporablja ali je namenjeno za uporabo za storitev kaznivega dejanja;

(g) izraz „koristi“ pomeni kakršno koli premoženje, ki neposredno ali posredno izhaja iz storitve kaznivega dejanja ali je pridobljeno s storitvijo takega dejanja;

(h) izraz „zamrznitev ali zaseg“ pomeni začasno prepoved prenosa, zamenjave ali premika premoženja ali razpolaganja z njim ali začasen prevzem skrbništva ali nadzora nad premoženjem na podlagi odredbe sodišča ali drugega pristojnega organa, ter

(i) izraz „odvzem“, ki po potrebi vključuje odvzem premoženja, pomeni kazen ali ukrep dokončnega zasega premoženja, ki ga sodišče izreče po koncu postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem ali kaznivimi dejanji.

Člen 3

Obseg pomoči

Pomoč obsega:

- (a) sprejemanje izpovedb ali izjav;
- (b) omogočanje zaslišanja s pomočjo videokonference;
- (c) pridobivanje predmetov, tudi s preiskavami in zasegom;
- (d) pridobivanje izpiskov bančnih računov ter dokumentov ali poročil v zvezi s temi računi;
- (e) preiskovanje oseb, predmetov ali krajev;
- (f) izsleditev ali identifikacijo oseb, predmetov ali krajev;
- (g) posredovanje predmetov, ki jih imajo zakonodajni, upravni ali pravosodni organi zaprosene države, pa tudi njeni lokalni organi;

- (h) vročanje dokumentov in obvestitev osebe o pozivu, da se zglasi v državi prosilki;
- (i) začasno premestitev osebe, ki ji je odvzeta prostost, zaradi pričanja ali drugega dokaznega namena;
- (j) pomoč v postopkih v zvezi z zamrznitvijo ali zasegom in odvzemom koristi ali sredstev ter
- (k) vsako drugo vrsto pomoči, ki jo dopušča zakonodaja zaprosene države in o kateri se dogovorijo države članice in Japonska.

Člen 4

Imenovanje in pristojnosti osrednjih organov

Vsaka država imenuje osrednji organ, tj. organ, pristojen za pošiljanje in prejemanje zaprosil za pomoč ali odgovarjanje na taka zaprosila, njihovo izpolnjevanje ali posredovanje organom, ki so sodno pristojni za njihovo izpolnjevanje v skladu z zakonodajo zadevne države. Osrednji organi so organi, naštetih v Prilogi I k temu sporazumu.

Člen 5

Komuniciranje med osrednjimi organi

1. Zaposilo za pomoč v skladu s tem sporazumom pošlje osrednji organ države prosilke osrednjemu organu zaprosene države.
2. Osrednji organi držav članic in Japonske za namen tega sporazuma komunicirajo neposredno drug z drugim.

Člen 6

Organi, pristojni za izdajanje zaprosil

Organi, ki so v skladu z zakonodajo države pristojni za izdajanje zaprosil za pomoč na podlagi tega sporazuma, so navedeni v Prilogi II tega sporazuma.

Člen 7

Overovitev

Dokumentov, ki jih pošlje država v skladu s tem sporazumom in so potrjeni s podpisom ali žigom pristojnega organa ali osrednjega organa zadevne države, ni treba overoviti.

Člen 8

Zaprosila za pomoč

1. Država prosilka pošlje pisno zaposilo.

2. Država prosilka lahko v nujnih primerih po navezavi stika z zaproseno državo zaposilo pošlje po kateri koli drugi zanesljivi komunikacijski poti, tudi po faksu ali elektronski pošti. V takem primeru država prosilka na zahtevo zaprosene države nemudoma dodatno pisno potrdi zaposilo.

3. Zaposilo vsebuje:

- (a) naziv pristojnega organa, ki opravlja preiskavo, kazenski pregon ali drug postopek, vključno s sodnim postopkom;
- (b) dejstva o predmetu preiskave, kazenskega pregona ali drugega postopka, vključno s sodnim postopkom;
- (c) naravo in stopnjo preiskave, kazenskega pregona ali drugega postopka, vključno s sodnim postopkom;
- (d) besedilo ustreznih zakonov, skupaj z navedbo predvidenih kazni v državi prosilki;
- (e) opis zaprosene pomoči ter
- (f) opis namena zaprosene pomoči.

4. Zaposilo, če je to mogoče in glede na zaproseno pomoč, vsebuje:

- (a) podatke o identiteti in lokaciji oseb, od katerih je treba pridobiti izpovedbo, izjave ali predmete;
- (b) seznam vprašanj, ki jih je treba zastaviti osebi, od katere je treba pridobiti izpovedbo ali izjave;
- (c) natančen opis oseb ali krajev, ki jih je treba preiskati, in predmetov, ki jih je treba pridobiti;
- (d) razlago, zakaj država prosilka meni, da bodo zaproseni izpiski bančnih računov in dokumenti ali poročila v zvezi s temi računi pomembni in potrebni za namen preiskave kaznivega dejanja, ter druge informacije, ki lahko olajšajo izpolnjevanje zaprosila;
- (e) informacije o osebah, predmetih ali krajih, ki jih je treba preiskati;
- (f) informacije o osebah, predmetih ali krajih, ki jih je treba izslediti ali identificirati;
- (g) informacije o identiteti in lokaciji osebe, ki ji je treba vročiti dokument ali jo obvestiti o pozivu, o njeni vlogi v postopku in načinu vročitve;

(h) informacije o nadomestilih in stroških, do katerih bo upravičena oseba, ki naj bi se zglasila pri pristojnem organu, ter

(i) natančen opis koristi ali sredstev, njihove lokacije in identitete njihovega lastnika.

5. Če je potrebno, zaprosilo vsebuje tudi:

(a) opis kakršnega koli posebnega načina ali postopka, ki ga je treba uporabiti pri izpolnjevanju zaprosila;

(b) opis razlogov za zaupnost zaprosila ter

(c) katere koli druge informacije, na katere je treba opozoriti zaprosilno državo, da bi lažje izpolnila zaprosilo.

6. Če zaprosilna država meni, da zaprosilo za pomoč ne vsebuje dovolj informacij, da bi bilo mogoče izpolniti zaprosilo v skladu z zahtevami iz tega sporazuma, lahko zahteva dodatne informacije.

Člen 9

Jezik

Zaprosilu in vsem priloženim dokumentom je dodan prevod v en oziroma vse uradne jezike zaprosilne države ali v nujnih primerih v jezik, določen v Prilogi III tega sporazuma.

Člen 10

Izpolnjevanje zaprosil

1. Zaprošena država brez odlašanja izpolni zaprosilo v skladu z ustreznimi določbami tega sporazuma. Pristojni organi zaprosilne države sprejmejo vse ukrepe, ki so v njihovi pristojnosti, da zagotovijo izpolnitev zaprosila.

2. Zaposilo se izpolni z ukrepi, ki so v skladu z zakonodajo zaprosilne države. Poseben način ali postopek, opisan v zadevnem zaprosilu, kot je navedeno v členu 8(4)(g) ali (5)(a), se upošteva, če ni v nasprotju z zakonodajo zaprosilne države in če je to praktično mogoče. V primeru, da predstavlja izpolnitev zaprosila na način ali po postopku iz zaprosila praktično težavo za zaprosilno državo, se ta država posvetuje z državo prosilko, da bi se ta težava razrešila.

3. Če se šteje, da izpolnjevanje zadevnega zaprosila ovira preiskavo, kazenski pregon ali drug postopek, vključno s sodnim postopkom, ki je v teku v zaprosilni državi, lahko ta

odloži izpolnitev. Zaprošena država obvesti državo prosilko o razlogih za odložitev in se posvetuje o nadaljnjem postopku. Namesto odložitve izpolnitve lahko zaprosilna država po posvetovanju z državo prosilko zaprosilo izpolni pod pogoji, ki jih šteje za nujne. Če se država prosilka strinja s takimi pogoji, ravna skladno z njimi.

4. Zaprošena država naredi vse v svoji moči, da zagotovi, da ostanejo dejstva, da je bilo zaprosilo dano, vsebina zaprosila, rezultat izpolnitve zaprosila in druge ustrezne informacije o izpolnitvi zaprosila zaupni, če tako zaupnost zahteva država prosilka. Če zaprosila ni mogoče izpolniti brez razkritja takih informacij, zaprosilna država o tem obvesti državo prosilko, ki nato odloči, ali naj se zaprosilo vseeno izpolni.

5. Zaprošena država odgovori na razumna vprašanja države prosilke o stanju izpolnjevanja zaprosila.

6. Zaprošena država brez odlašanja obvesti državo prosilko o rezultatu izpolnitve zaprosila ter ji posreduje izpovedbo, izjave ali predmete, pridobljene kot rezultat izpolnitve, vključno z vsakim zahtevkom osebe, od katere je treba pridobiti izpovedbo, izjave, predmete, na imuniteto, nezmožnost ali privilegij po zakonih države prosilke. Zaprošena država pošlje izvirmike oziroma, če za to obstajajo utemeljeni razlogi, overjene kopije zapisov ali dokumentov. Če celega ali dela zaprosila ni mogoče izpolniti, zaprosilna država obvesti državo prosilko o razlogih za to.

Člen 11

Razlogi za zavrnitev pomoči

1. Pomoč je mogoče zavrniti, če zaprosilna država meni, da:

(a) se zaprosilo nanaša na politično kaznivo dejanje ali kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem;

(b) obstaja verjetnost, da bo izpolnitev zaprosila posegla v njeno suverenost, varnost, javni red ali druge temeljne interese. Zaprošena država lahko za namen tega pododstavka meni, da bi lahko izpolnitev zaprosila v zvezi s kaznivim dejanjem, za katero je po zakonodaji države prosilke predvidena smrtna kazen, oziroma kaznivim dejanjem, ki zadeva odnose med eno državo članico iz Priloge IV tega sporazuma in Japonsko ter se kaznuje z dosmrtno kaznijo v državi prosilki, posegla v temeljne interese zaprosilne države, razen če se zaprosilna država in država prosilka dogovorita o pogojih, pod katerimi se lahko zaprosilo izpolni;

(c) je na podlagi utemeljenih razlogov mogoče predvidevati, da je bilo zaprosilo za pomoč dano z namenom kazenskega pregona ali kaznovanja osebe zaradi njene rase, vere, državljanstva, narodnosti, političnega prepričanja ali spola ali da bo položaj take osebe slabši zaradi katerega koli od teh razlogov;

(d) je oseba, ki se v državi prosilki kazensko preiskuje, kazensko preganja ali proti kateri se izvajajo drugi postopki, vključno s sodnim postopkom, in v zvezi s katero se zaprosi za pomoč, že bila dokončno obsojena ali oproščena na podlagi istih dejstev v državi članici ali na Japonskem, ali

(e) zaprosilo ni skladno z zahtevami iz tega sporazuma.

2. Zaprošena država lahko zavrne pomoč, ki bi po njenih zakonih zahtevala izvedbo prisilnih ukrepov, če meni, da ravnanje, ki se v državi prosilki preiskuje, kazensko preganja ali za katero se izvajajo drugi postopki, vključno s sodnim postopkom, ne bi predstavljalo kaznivega dejanja po zakonih zaprosene države. Kar zadeva odnose med Japonsko in dvema državama članicama iz Priloge IV tega sporazuma, se lahko zavrne pomoč, če zaprosena država meni, da ravnanje, ki se v državi prosilki preiskuje, kazensko preganja ali za katero se izvajajo drugi postopki, vključno s sodnim postopkom, ne bi predstavljalo kaznivega dejanja po zakonih zaprosene države.

3. Pomoč se ne sme zavrniti zaradi bančne tajnosti.

4. Zaprošena država se pred zavrnitvijo pomoči v skladu s tem členom posvetuje z državo prosilko, če zaprosena država meni, da se lahko zagotovi pomoč ob upoštevanju določenih pogojev. Če se država prosilka strinja s takimi pogoji, ravna skladno z njimi.

5. Če se pomoč zavrne, zaprosena država obvesti državo prosilko o razlogih za zavrnitev.

Člen 12

Stroški

1. Zaprošena država nosi vse stroške v zvezi z izpolnjevanjem zaprosila, razen če se država prosilka in zaprosena država dogovorita drugače.

2. Država prosilka ne glede na določbe v odstavku 1 nosi:

(a) stroške honorarja sodnega izvedenca;

(b) stroške prevajanja, tolmačenja, prepisa podatkov;

(c) stroške nadomestil in stroške, povezane s potovanjem oseb v skladu s členoma 22 in 24;

(d) stroške vzpostavitve videopovezave in stroške, povezane z vzdrževanjem videopovezave v zaproseni državi, ter

(e) izredne stroške,

razen če se država prosilka in zaprosena država ne dogovorita drugače.

3. Če pri izpolnjevanju zaprosila nastanejo izredni stroški, se država prosilka in zaprosena država posvetujeta in določiti pogoje, po katerih bo zaprosilo izpolnjeno.

Člen 13

Omejitve glede uporabe izpovedb, izjav, predmetov ali informacij

1. Država prosilka brez predhodne privolitve zaprosene države ne uporablja izpovedb, izjav, predmetov ali informacij, niti osebnih podatkov, posredovanih ali kako drugače pridobljenih v skladu s tem sporazumom, razen pri preiskavi, kazenskem pregonu ali v drugem postopku, vključno s sodnim postopkom, opisanem v zaprosilu. Zaprošena država lahko pri predhodni privolitvi določi pogoje, ki se ji zdijo ustrezni.

2. Zaprošena država lahko zahteva, da izpovedbe, izjave, predmeti ali informacije ter osebni podatki, posredovani ali kako drugače pridobljeni v skladu s tem sporazumom, ostanejo zaupni oziroma da se uporabijo le pod pogoji, ki jih določi. Če se država prosilka strinja s tako določbo o zaupnosti ali sprejme take pogoje, ravna skladno z njimi.

3. V izjemnih okoliščinah lahko država, ob posredovanju izpovedbe, izjav, predmetov ali informacij, vključno z osebnimi podatki, od države, kateri jih posreduje, zahteva, da jo obvesti, kako jih je uporabila.

Člen 14

Prevoz, vzdrževanje in vračanje predmetov

1. Zaprošena država lahko od države prosilke zahteva, da prevaža in vzdržuje predmete, posredovane v okviru tega sporazuma, v skladu s pogoji, ki jih določi zaprosena država, vključno s pogoji, ki se ji zdijo potrebni za zaščito interesov tretje strani v zvezi s predmeti, ki se prenesejo.

2. Zaprošena država lahko od države prosilke zahteva, da vrne vse predmete, posredovane v okviru tega sporazuma, v skladu s pogoji, ki jih določi zaprosena država, potem ko se ti predmeti uporabijo za namen, opisan v zaprosilu.

3. Država prosilka izpolni zahtevo v skladu z odstavkom 1 ali 2. Če se postavi taka zahteva, država prosilka ne preučuje predmetov brez predhodnega posvetovanja z zaproseno državo, če bi se s tem ti predmeti poškodovali ali bi obstajala možnost, da se poškodujejo.

Člen 15

Sprejemanje izpovedb ali izjav

1. Zaprosena država sprejema izpovedbe ali izjave. Zaprosena država v ta namen izvede prisilne ukrepe, če so taki ukrepi nujni in če država prosilka zaproseni državi posreduje informacije, ki te ukrepe po zakonih zaprosene države upravičujejo.

2. Zaprosena država naredi vse v svoji moči, da pri izpolnjevanju zaprosila zagotovi prisotnost oseb, določenih v zaprosilu za sprejemanje izpovedbe ali izjave, in tem osebam dovoli, da zaslišijo osebe, od katerih je treba pridobiti izpovedbo ali izjavo. V primeru, ko tako neposredno zaslišanje ni dovoljeno, se takim osebam dovoli, da predložijo vprašanja, ki se postavijo osebi, od katere je treba pridobiti izpovedbo ali izjavo.

3. Če se oseba, od katere je treba pridobiti izpovedbo ali izjavo v skladu s tem členom, sklicuje na imuniteto, nezmožnost ali privilegij po zakonih države prosilke, se lahko izpovedba ali izjava vseeno sprejme, razen če zaprosilo vključuje izjavo države prosilke, da se ob sklicevanju na imuniteto, nezmožnost ali privilegij izpovedi ali izjave ne sme sprejeti.

Člen 16

Zaslišanje preko videokonference

1. Če je oseba na ozemlju zaprosene države in jo morajo pristojni organi države prosilke zaslišati kot pričo ali sodnega izvedenca, lahko zaprosena država omogoči, da ti organi sprejmejo izpovedbo ali izjavo te osebe preko videokonference, če je tako zaslišanje potrebno za postopek države prosilke. Država prosilka in zaprosena država se po potrebi posvetujeta, da bi se lažje razrešila pravna, tehnična ali logistična vprašanja, ki se lahko pojavijo pri izpolnjevanju zaprosila.

2. Razen če se država prosilka in zaprosena država ne dogovorita drugače, veljajo pri zaslišanju preko videokonference naslednja pravila:

(a) organ zaprosene države bo ugotovil identiteto osebe iz zaprosila, ki naj bi bila zaslišana, ter jo povabil, s čimer se olajšana njena zglasitev;

(b) zaslišanje bo vodil neposredno pristojni organ države prosilke ali pa bo potekalo pod njegovim vodstvom v

skladu z zakonodajo te države članice in temeljnimi načeli prava zaprosene države;

(c) organ zaprosene države bo navzoč med zaslišanjem, po potrebi ob pomoči tolmača, in bo spremljal zaslišanje. Če organ zaprosene države meni, da se med zaslišanjem kršijo temeljna načela prava zaprosene države, bo takoj sprejel potrebne ukrepe, da zagotovi nadaljevanje zaslišanja v skladu z navedenimi načeli;

(d) na zahtevo države prosilke ali zaslišanca bo zaprosena država zaslišancu po potrebi zagotovila pomoč tolmača, ter

(e) zaslišanec lahko uveljavlja pravico do odklonitve pričanja, ki mu pripada po zakonodaji države prosilke ali zaprosene države. Sprejeti bodo tudi drugi ukrepi, potrebni za varstvo zaslišanca, o katerih so se dogovorili organi države prosilke in zaprosene države.

Člen 17

Pridobivanje predmetov

1. Zaprosena država pridobi predmete. Zaprosena država v ta namen izvede prisilne ukrepe, vključno s preiskavo in zasegom, če so taki ukrepi nujni in če država prosilka zaproseni državi posreduje informacije, ki te ukrepe po zakonih zaprosene države upravičujejo.

2. Zaprosena država naredi vse v svoji moči, da pri izpolnjevanju zaprosila zagotovi prisotnost oseb, določenih v zaprosilu za pridobitev predmetov.

Člen 18

Bančni računi

1. Zaprosena država potrdi, ali ima fizična ali pravna oseba, zoper katero teče kazenska preiskava, v banki, navedeni v zaprosilu, v lasti enega ali več računov.

2. Zaprosena država zagotovi navedene izpiske opredeljenih bančnih računov in navedene dokumente ali poročila v zvezi s temi računi, izpiske o bančnih poslih, opravljenih v določenem obdobju prek računov iz zaprosila ali najdenih v skladu z odstavkom 1, ter zagotovi navedene izpiske bančnega računa pošiljatelja ali prejemnika ter dokumente ali poročila v zvezi s tem računom.

3. Obveznosti iz tega člena veljajo le, če ima banka, ki vodi račun, te podatke.

4. Zaprošena država lahko izpolni zaprosilo iz odstavkov 1 in 2 odvisno od pogojev, ki veljajo v zvezi z zaprosilom za pridobitev predmetov.

Člen 19

Preiskovanje oseb, predmetov ali krajev

1. Zaprošena država preiskuje osebe, predmete ali kraje. Zaprošena država v ta namen izvede prisilne ukrepe, če so taki ukrepi nujni in če država prosilka zaproseni državi posreduje informacije, ki te ukrepe po zakonih zaprošene države upravičujejo.

2. Zaprošena država naredi vse v svoji moči, da omogoči, da so pri izpolnjevanju zaprosila prisotne osebe, določene v zaprosilu za preiskovanje oseb, predmetov ali krajev.

Člen 20

Izsleditev ali identifikacija oseb, predmetov ali krajev

Zaprošena država naredi vse v svoji moči, da izslediti ali identificira osebe, predmete ali kraje.

Člen 21

Posredovanje predmetov, ki jih imajo zakonodajni, upravni, pravosodni ali lokalni organi

1. Zaprošena država državi prosilki posreduje predmete, ki jih imajo zakonodajni, upravni ali pravosodni organi zaprošene države, pa tudi njeni lokalni organi, in so na voljo javnosti.

2. Zaprošena država naredi vse v svoji moči, da državi prosilki posreduje predmete, vključno s kazensko evidenco, ki jih imajo zakonodajni, upravni ali pravosodni organi zaprošene države, pa tudi njeni lokalni organi, in niso na voljo javnosti, v enakem obsegu in pod enakimi pogoji, pod katerimi bi bili ti predmeti na voljo njenim preiskovalnim organom in organom pregona.

Člen 22

Vročanje dokumentov in obvestitev osebe o pozivu

1. Zaprošena država osebi, ki se nahaja na ozemlju zaprošene države, vroči dokument, vključno z vročitvijo sodnega poziva ali drugih dokumentov, s katerim je oseba pozvana, da se zgleda pri pristojnem organu države prosilke. Zaprošena država obvesti osebo v tej državi o pozivu, da se zgleda pri pristojnem organu države prosilke.

2. Če se zaprosilo nanaša na vročitev dokumenta, s katerim je oseba pozvana, da se zgleda pri pristojnem organu države prosilke, osrednji organ zaprošene države prejme zaprosilo najmanj petdeset (50) dni pred predvidenim datumom za zglasitev. V nujnih primerih lahko zaprošena država opusti to zahtevo.

3. Če država prosilka ve, da naslovnik ne razume jezika, v katerem je dokument, vročen ali poslan v skladu z odstavkom 1, napisan ali vanj preveden, si država prosilka prizadeva prevesti dokument ali vsaj njegove pomembnejše dele tudi v jezik, ki ga naslovnik razume.

4. Dokumenti, vročeni v skladu z odstavkom 1, vključujejo izjavo, da lahko naslovnik od pristojnega organa, ki je izdal dokument, ali od drugih organov v državi prosilki, pridobi podatke o svojih morebitnih osnovnih pravicah in obveznostih v zvezi z dokumentom.

5. Zaprošena država pri obveščanju o rezultatu vročitve dokumentov v skladu s členom 10(6) da dokaz o vročitvi, ki je potrdilo, opremljeno z datumom in podpisom osebe, ki so ji bili dokumenti vročeni, oziroma izjava zaprošene države, da je bila vročitev izvršena, z navedbo datuma, kraja in načina vročitve. Zaprošena država na prošnjo države prosilke, če je to mogoče, nemudoma obvesti to državo o odgovoru osebe, ki je v skladu z odstavkom 1 pozvana, da se zgleda pri pristojnem organu države prosilke.

6. Oseba, ki je bila pozvana, da se v skladu z odstavkom 1 zgleda pri pristojnem organu države prosilke, a se ne zgleda pri tem organu, se zaradi tega v tej državi ne kaznuje oziroma se zoper njo ne izvrši noben prisilni ukrep, ne glede na nasprotno navedbo v zaprosilu ali dokumentu, ki je bil vročen ali poslan.

Člen 23

Varni postopek

1. Osebi, ki je bila pozvana, da se v skladu s členom 22(1) zgleda pri pristojnem organu države prosilke:

(a) se ne odvzame ali omeji osebna prostost v tej državi zaradi ravnanja ali obsodbe pred odhodom te osebe iz zaprošene države ali

(b) ni treba pričati v preiskavi, pri kazenskem pregonu ali drugem postopku, vključno s sodnim postopkom, oziroma v teh primerih pomagati, če postopek ni opredeljen v zaprosilu.

2. Če se omenjeni varni postopek iz odstavka 1 ne more zagotoviti, država prosilka to navede v vročenem zapisilu ali dokumentu, da je oseba o tem ustrezno obveščena in da se lahko odloči, ali se bo zglasila pri pristojnem organu države prosilke.

3. Varni postopek iz odstavka 1 preneha veljati, ko:

(a) je oseba prostovoljno ostala v državi prosilki, kljub temu, da je imela za vrnitev na voljo petnajst (15) zaporednih dni od dneva, ko pristojni organ ni več zahteval njene prisotnosti, oziroma od dneva, ko se na predvideni datum za zglasitev ni zglasila pri tem organu, ali

(b) se oseba, ki je zapustila državo prosilko, vanjo prostovoljno vrne.

4. Ko država prosilka ve, da je varni postopek iz odstavka 1 prenehal veljati v skladu z odstavkoma 3(a) in (b), o tem nemudoma obvesti zaproseno državo, če je zaprosena država za ta podatek zaprosila in če država prosilka meni, da je to potrebno.

Člen 24

Začasna premestitev osebe, ki ji je odvzeta prostost

1. Oseba, ki ji je odvzeta prostost v zaproseni državi in mora biti prisotna v državi prosilki zaradi pričanja ali drugega dokaznega namena, se lahko za ta namen začasno premesti v državo prosilko, če oseba s tem soglaša ter se država prosilka in zaprosena država o tem dogovorita in to dopušča zakonodaja zaprosene države.

2. Država prosilka osebo, premeščeno v skladu z odstavkom 1, obdrži v priporu države prosilke, razen če ima dovoljenje zaprosene države, da ravna drugače.

3. Država prosilka nemudoma vrne premeščeno osebo v zaproseno državo, kot je bilo predhodno dogovorjeno, če se nista država prosilka in zaprosena država dogovorili drugače.

4. Premeščeni osebi se čas, preživet v zaporu v državi prosilki upošteva pri kazni, prestani v zaproseni državi.

5. Za osebo, premeščeno v državo prosilko v skladu s tem členom, velja v državi prosilki varni postopek iz člena 23(1), dokler se ne vrne v zaproseno državo, razen če oseba privoli v pričanje v preiskavi, pri kazenskem pregonu ali drugem postopku, vključno s sodnim postopkom, oziroma je v teh primerih pripravljena pomagati, pri čemer ti postopki niso

opredeljeni v zapisilu in se država prosilka in zaprosena država tako dogovorita.

6. Oseba, ki ne soglaša s premestitvijo v skladu s tem členom, zaradi tega v državi prosilki ni kaznovana oziroma se zoper njo ne izvrši noben prisilni ukrep, ne glede na nasprotne navedbe v zapisilu.

Člen 25

Zamrznitev ali zaseg in odvzem premoženjskih koristi ali sredstev

1. Zaprosena država pomaga, če to dovoljuje njena zakonodaja, pri postopkih v zvezi z zamrznitvijo ali zasegom in odvzemom premoženjskih koristi ali sredstev.

2. Zapisilu za odvzem, opisanem v odstavku 1, se priloži sklep sodišča ali drugega pravosodnega organa, ki odredi odvzem.

3. Zaprosena država, ki nadzoruje premoženjske koristi ali sredstva, lahko te v celoti ali delno prenese v državo prosilko, če to dovoljuje zakonodaja zaprosene države in pod pogoji, ki se ji zdijo ustrezni.

4. Pri izvajanju tega člena se spoštujejo zakonite pravice in interesi dobrovernih tretjih oseb v skladu z zakonodajo zaprosene države.

Člen 26

Izmenjava podatkov na lastno pobudo

1. Države članice in Japonska si lahko brez predhodnega zaprosila medsebojno posredujejo podatke v zvezi s kazenskimi zadevami, če to dovoljuje zakonodaja države, ki zagotovi podatke.

2. Država, ki zagotovi podatke, lahko določi pogoje za uporabo teh podatkov s strani države prejemnice. V takem primeru država, ki zagotovi podatke, predhodno obvesti državo prejemnico o vrsti posredovanih podatkov in pogojih, ki veljajo zanje. Če se država prejemnica strinja s temi pogoji, so ti zanj o zavezujoči.

Člen 27

Razmerje do drugih aktov

1. Nobena določba tega sporazuma ne preprečuje, da bi države zaprosile za pomoč ali jo zagotovile v skladu z drugimi veljavnimi mednarodnimi sporazumi ali svojo zakonodajo, ki se lahko uporablja.

2. Nobena določba tega sporazuma ne preprečuje državi članici ali Japonski, da bi sklenila mednarodne sporazume, s katerimi bi potrdila, dopolnila, razširila ali okrepila določbe tega sporazuma.

Člen 28

Posvetovanje

1. Osrednji organi držav članic in Japonske se po potrebi posvetujejo, da bi razrešili težave v zvezi z izpolnjevanjem zaprosil ter omogočili hitro in učinkovito pomoč na podlagi tega sporazuma, ter lahko sprejmejo ukrepe, ki bi bili za to potrebni.

2. Pogodbenici se po potrebi posvetujeta o vseh vprašanih v zvezi z razlago ali izvajanjem tega sporazuma.

Člen 29

Ozemeljska uporaba

1. Ta sporazum velja na ozemlju Japonske in v zvezi z Evropsko unijo na:

(a) ozemlju držav članic, ter

(b) ozemlju, za katerih zunanje odnose so pristojne države članice, ali države, ki niso države članice in do katerih ima država članica druge dolžnosti v zvezi z zunanjimi odnosi, če se tako dogovorita pogodbenici z izmenjavo diplomatskih not in če to ustrezno potrdi zadevna država članica.

2. Uporabo tega sporazuma na ozemlju ali v državi, v zvezi s katero je bila v skladu z odstavkom 1(b) sprejeta razširitev področja uporabe, lahko po diplomatski poti odpove katera koli izmed pogodbenic s pisnim obvestilom šest mesecev vnaprej, če to ustrezno potrdita zadevna država članica in Japonska.

Člen 30

Status prilog

Priloge k temu sporazumu so sestavni del tega sporazuma. Priloge I, II in III se lahko spremenijo ob pisnem skupnem soglasju pogodbenic brez sprememb tega sporazuma.

Člen 31

Začetek veljavnosti in odpoved

1. Ta sporazum začne veljati trideseti dan po dnevu, ko se pogodbenici z izmenjavo diplomatskih not obvestita, da sta končali zadevne notranje postopke, potrebne za začetek izvajanja tega sporazuma.

2. Ta sporazum velja za katero koli zaprosilo za pomoč, predloženo na dan, ko je začel veljati sporazum, ali po njem, ne glede na to, ali so bila dejanja v zvezi z zaprosilom storjena pred tem datumom, na ta datum ali po njem.

3. Vsaka pogodbenica lahko ta sporazum kadar koli odpove s pisnim obvestilom drugi pogodbenici, pri čemer odpoved nastopi šest mesecev po datumu takega obvestila.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenca podpisali ta sporazum.

V Bruslju, dne tridesetega novembra 2009, in v Tokiu, dne petnajstega decembra 2009, v dveh izvornikih v angleškem in japonskem jeziku, pri čemer sta obe različici enako verodostojni. Sporazum je sestavljen tudi v bolgarskem, češkem, danskem, estonskem, finskem, francoskem, grškem, italijanskem, latvijskem, litovskem, malteškem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer pogodbenice odobrijo te jezikovne različice z izmenjavo diplomatskih not.

Za Evropsko unijo

Za Japonsko

PRILOGA I

OSREDNJI ORGANI

Osrednji organi pogodbenic so naslednji organi:

Kraljevina Belgija: zvezna javna služba za pravosodje, urad za mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah.

Republika Bolgarija: Ministrstvo za pravosodje.

Češka republika:

— pred sprožitvijo sodnega postopka (npr. v predhodnih postopkih): vrhovno državno tožilstvo Češke Republike in

— po sprožitvi sodnega postopka (npr. med sojenjem v kazenskih postopkih): Ministrstvo za pravosodje Češke republike.

Kraljevina Danska: Ministrstvo za pravosodje.

Zvezna republika Nemčija: zvezni urad za pravosodje.

Republika Estonija: Ministrstvo za pravosodje.

Irska: minister za pravosodje, enakopravnost in zakonodajno reformo ali oseba, ki jo minister imenuje.

Helenska republika: Ministrstvo za pravosodje, preglednost in človekove pravice.

Kraljevina Španija: Ministrstvo za pravosodje, generalni poddirektorat za mednarodno pravosodno sodelovanje.

Francoska republika: Ministrstvo za pravosodje, urad za mednarodno medsebojno pomoč v kazenskih zadevah, direktorat za kazenske zadeve in pomilostitve.

Italijanska republika: Ministrstvo za pravosodje, urad za pravosodne zadeve – generalni direktorat za kazenske zadeve.

Republika Ciper: Ministrstvo za pravosodje in javni red.

Republika Latvija:

— med predhodno preiskavo do kazenskega pregona: državna policija,

— med predhodno preiskavo do sprožitve sodnega postopka: generalno državno tožilstvo in

— med sojenjem: Ministrstvo za pravosodje.

Republika Litva:

— Ministrstvo za pravosodje Republike Litve in

— generalno državno tožilstvo Republike Litve.

Veliko vojvodstvo Luksemburg: generalni državni tožilec.

Republika Madžarska:

— Ministrstvo za pravosodje in policijo in

— generalno državno tožilstvo.

Republika Malta: generalno državno tožilstvo.

Kraljevina Nizozemska: ministrstvo za pravosodje v Haagu.

Republika Avstrija: Ministrstvo za pravosodje.

Republika Poljska:

— v predhodnem postopku: državno javno tožilstvo,

— med sojenjem: Ministrstvo za pravosodje.

Portugalska republika: generalno državno tožilstvo.

Romunija: Ministrstvo za pravosodje in državljske pravice, generalni direktorat za sodelovanje, direktorat za mednarodno pravo in pogodbe, oddelek za mednarodno pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah.

Republika Slovenija: Ministrstvo za pravosodje, Direktorat za mednarodno sodelovanje in mednarodno pravno pomoč.

Slovaška republika:

— v predhodnih postopkih: generalno državno tožilstvo,

— med sojenjem: Ministrstvo za pravosodje in

— sprejemni urad: Ministrstvo za pravosodje.

Republika Finska: Ministrstvo za pravosodje.

Kraljevina Švedska: Ministrstvo za pravosodje.

Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko: osrednji organ Združenega kraljestva, davčni in carinski urad Njenega Veličanstva, kronski urad.

Japonska: minister za pravosodje ali nacionalna komisija za javno varnost oziroma osebe, ki jih imenujeta.

—

PRILOGA II

Ob upoštevanju člena 6 tega sporazuma so v nadaljevanju navedeni organi, ki lahko v skladu z nacionalno zakonodajo držav izdajajo zaprosila za pomoč na podlagi tega sporazuma:

Kraljevina Belgija: pravosodni organi: se razume v smislu članov sodstva, odgovornih za uporabo prava, preiskovalnih sodnikov in članov urada državnega tožilstva.

Republika Bolgarija: tožilstvo vrhovnega kasacijskega sodišča Republike Bolgarije v predkazenskih postopkih in sodišča Republike Bolgarije v tekočih obravnavah med sojenjem v kazenskih postopkih.

Češka republika: državni tožilci in sodišča Češke republike.

Kraljevina Danska:

- okrožna sodišča, višja sodišča in vrhovno sodišče,
- urad državnega tožilstva, ki zajema:
 - Ministrstvo za pravosodje,
 - direktorja državnega tožilstva,
 - tožilca in
 - policijske komisarje.

Zvezna republika Nemčija:

- Zvezno ministrstvo za pravosodje,
- zvezno sodišče, Karlsruhe,
- generalni državni tožilec zveznega sodišča, Karlsruhe,
- zvezni urad za pravosodje,
- Ministrstvo za pravosodje dežele Baden-Württemberg, Stuttgart,
- Ministrstvo za pravosodje in varstvo potrošnikov Svobodne države Bavarske, München,
- urad za pravosodje v senatu, Berlin,
- Ministrstvo za pravosodje dežele Brandenburg, Potsdam,
- senator za pravosodje in ustavne zadeve Svobodnega hanzeatskega mesta Bremen, Bremen,
- pravosodni organ Svobodnega in hanzeatskega mesta Hamburg, Hamburg,
- Ministrstvo za pravosodje, integracijo in Evropo dežele Hessen, Wiesbaden;
- Ministrstvo za pravosodje dežele Mecklenburg-Vorpommern, Schwerin,
- Ministrstvo za pravosodje dežele Spodnje Saške, Hanover,
- Ministrstvo za pravosodje dežele Severno Porenje/Vestfalija, Düsseldorf,
- Ministrstvo za pravosodje dežele dežela Porenje-Pfalška, Mainz,
- Ministrstvo za pravosodje dežele Posarje, Saarbrücken,
- Ministrstvo za pravosodje države Saške, Dresden,

- Ministrstvo za pravosodje dežele Saške-Anhalt, Magdeburg,
- Ministrstvo za pravosodje, enakopravnost in integracijo dežele Schleswig-Holstein, Kiel,
- Ministrstvo za pravosodje dežele Turingije, Erfurt,
- višja regionalna sodišča,
- regionalna sodišča,
- krajevna sodišča,
- glavni državni tožilec na višjih regionalnih sodiščih,
- direktorji državnih tožilstev na regionalnih sodiščih,
- osrednji urad deželnih pravosodnih uprav za preiskavo nacionalnih socialističnih zločinov, Ludwigsburg,
- zvezna kriminalistična policija,
- osrednji urad nemške službe za carinske preiskave.

Republika Estonija: sodniki in tožilci.

Irska: direktor državnega tožilstva.

Helenska republika: državno tožilstvo na pritožbenem sodišču.

Kraljevina Španija: sodni uradniki in sodniki na kazenskih sodiščih ter državni tožilci.

Francoska republika:

- prvi predsedniki, predsedniki, svetovalci in sodniki na kazenskih sodiščih,
- preiskovalni sodniki na teh sodiščih,
- člani državnega tožilstva na teh sodiščih, in sicer:
 - glavni državni tožilci,
 - namestniki glavnih državnih tožilcev,
 - pomočniki glavnih državnih tožilcev,
 - državni tožilci in pomočniki državnih tožilcev,
 - državni tožilci na policijskem sodišču in
 - državni tožilci na vojaškem sodišču.

Italijanska republika:

Tožilci:

- direktor državnega tožilstva,
- pomočnik državnega tožilca,
- direktor vojaškega državnega tožilstva,
- pomočnik vojaškega državnega tožilca,
- generalni državni tožilec,

- pomočnik generalnega državnega tožilca,
- generalni državni vojaški tožilec,
- pomočnik generalnega državnega vojaškega tožilca.

Sodniki:

- mirovni sodnik,
- preiskovalni sodnik,
- sodnik na predhodnem zaslišanju,
- redno sodišče,
- vojaško sodišče,
- porotno sodišče,
- pritožbeno sodišče,
- porotno pritožbeno sodišče,
- vojaško pritožbeno sodišče,
- kasacijsko sodišče.

Republika Ciper:

- državni tožilec Republike Ciper;
- načelnik policije,
- direktor službe za carine in trošarine,
- člani enote za boj proti pranju denarja (MOKAS) in
- vsi drugi organi ali osebe, pooblaščene za preiskave in sodni pregon (izgon) v Republiki Ciper, in vsi taki pristojni organi tujih držav.

Republika Latvija: preiskovalci, tožilci in sodniki.

Republika Litva: sodniki in tožilci.

Veliko vojvodstvo Luksemburg: pravosodni organi: se razume v smislu članov sodstva, odgovornih za uporabo prava, preiskovalnih sodnikov in članov urada javnega tožilstva.

Republika Madžarska: uradi tožilstva in sodišča.

Republika Malta:

- nižje sodišče,
- sodišče za mladoletnike,
- kazensko sodišče in pritožbeno kazensko sodišče,
- generalni državni tožilec,
- namestnik generalnega državnega tožilca,
- pravniki v uradu državnega tožilstva in
- sodniki.

Kraljevina Nizozemska: pravosodni organi: se razume v smislu članov sodstva, odgovornih za uporabo prava, preiskovalnih sodnikov in članov urada državnega tožilstva.

Republika Avstrija: sodišča in tožilci.

Republika Poljska: uradi tožilstva in sodišča.

Portugalska republika: organi pregona med preiskavo, preiskovalni sodniki in sodniki na sojenju.

Romunija: sodišča in uradi tožilstva na sodiščih.

Republika Slovenija:

— sodniki krajevnih sodišč,

— preiskovalni sodniki,

— sodniki okrožnih sodišč,

— sodniki višjih sodišč,

— sodniki vrhovnega sodišča,

— sodniki ustavnega sodišča,

— okrožni državni tožilci,

— višji državni tožilci,

— vrhovni državni tožilci.

Slovaška republika: sodniki in tožilci.

Republika Finska:

— Ministrstvo za pravosodje,

— sodišča prve stopnje, pritožbena sodišča in vrhovno sodišče,

— državni tožilci,

— policijski organi, carinski organi in obmejna straža v vlogi organov za predhodno kazensko preiskavo v kazenskih postopkih na podlagi zakona o predhodnih kazenskih preiskavah.

Kraljevina Švedska: sodišča in tožilci.

Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska: sodišča in tožilci.

Japonska: sodišča, predsedujoči sodniki, sodniki, državni tožilci, pomočniki državnih tožilcev in uradniki pravosodne policije.

—

PRILOGA III

Ob upoštevanju člena 9 tega sporazuma države članice in Japonska dopuščajo naslednje jezike:

Kraljevina Belgija: nizozemski, francoski in nemški jezik v vseh primerih ter angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Bolgarija: bolgarski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Češka republika: češki jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Kraljevina Danska: danski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Zvezna republika Nemčija: nemški jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Estonija: estonski in angleški jezik v vseh primerih.

Irska: angleški in irski jezik v vseh primerih.

Helenska republika: grški jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Kraljevina Španija: španski jezik v vseh primerih.

Francoska republika: francoski jezik v vseh primerih.

Italijanska republika: italijanski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Ciper: grški in angleški jezik v vseh primerih.

Republika Latvija: latvijski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Litva: litovski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Veliko vojvodstvo Luksemburg: francoski in nemški jezik v vseh primerih ter angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Madžarska: madžarski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Malta: malteški jezik v vseh primerih.

Kraljevina Nizozemska: nizozemski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Avstrija: nemški jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih.

Republika Poljska: poljski jezik v vseh primerih.

Portugalska republika: portugalski jezik v vseh primerih ter angleški ali francoski jezik v nujnih primerih.

Romunija: romunski, angleški ali francoski jezik v vseh primerih. Pri daljših dokumentih si Romunija pridržuje pravico, da v določenem primeru zahteva romunski prevod ali opravi prevod v romunski jezik na stroške države prosilke.

Republika Slovenija: slovenski in angleški jezik v vseh primerih.

Slovaška republika: slovaški jezik v vseh primerih.

Republika Finska: finski, švedski in angleški jezik v vseh primerih.

Kraljevina Švedska: švedski, danski ali norveški jezik v vseh primerih, razen če organ, ki obravnava vlogo, v posameznem primeru dovoli drugače.

Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska: angleški jezik v vseh primerih.

Japonska: japonski jezik v vseh primerih in angleški jezik v nujnih primerih. Vendar si Japonska pridržuje pravico, da v katerem koli nujnem primeru zahteva prevod v japonščino glede na zahtevek države prosilke, ki ne sprejema prevodov v angleščino, v skladu s to prilogo.

PRILOGA IV

V zvezi s členom 11(1)(b) tega sporazuma je „ena država članica“ iz navedenega člena Portugalska Republika.

V zvezi s členom 11(2) tega sporazuma sta „dve državi članici“ iz navedenega člena Republika Avstrija in Republika Madžarska.
